

forfølge Fjenden og hyste Fordøle deraf. Det bliver altsaa en Kamp i aaben Sø, her sigtes til, og hvis det er rigtigt, er det meget muligt, at dels Torpedobaade og dels mindre Kampskibe som de, der høre til samme Klasse som „Doin“ og „Rindormen“, ikke saa godt ville kunne optage en saadan Forsøgningskamp. Men jeg gaar ikke saa vidt; jeg stiller ikke saa store Krav til vort Forsvar, at det skal udstrække sig til at forfølge Fjenden ud i aaben Sø. Jeg vilde være overordentlig glad, hvis det kunde lykkes os at have en rimelig Udfigt til at forhindre en Fjende fra at gjøre Landgang paa vore Kyster. Derved vilde jeg føle mig beroliget med Hensyn til vort Forsvar, og det er derfor, jeg siger: Lad os faae mange af de mindre Skibe! Jeg vil her sige, at det er ikke mig bekendt, at det paa Finantsloven præciseres, under hvilken Klasse et saadant Skib skal bygges; det staar den høitærede Marineminister frit for, saavidt jeg kan se, at lade bygge et Skib enten lig „Lordenfjold“ eller efter en hvilken som helst anden Type. Det er blot den finantsielle Begrændsning, der er sat, og hvis den høitærede Marineminister iftedetfor at foreslaa dette store Kampskib til 5½ Mill. Kr. havde ladet sig nøie med den Bevilling, som Forslaget her tilbyder, og vilde paabegynde Bygningen af et saadant Skib og blev ved med at bygge, indtil de Skibe vare byggede, som vor Sværnslov bestemmer, saa skulde jeg tage meget feil, om ikke Representationen, hvis den høitærede Minister da atter kom med nye Forlangender og sagde: „Ja, de Skibe, vi have faaet, ere nu meget gode, men vi have ikke nok, vi maa have nogle flere“, om da ikke Representationen skulde være meget tilbøielig til at sige Ja dertil. Jeg tror det ialtsald. Mit Standpunkt nu for Riden er saaledes, at jeg er meget tilbøielig dertil. Det er mine reelle Grunde, hvorfor jeg er imod Paabegyndelsen af dette Skib, og jeg har nu begrundet mit Standpunkt, hvorfor jeg er imod Gjenoptagelsen af disse 3 Punkter paa Finantsloven. Men det er nu Sagen set rent reelt. Hvad nu det Politiske angaar, have disse Spørgsmaal en stor konstitutionel Betydning, for mig ialtsald; thi hvad vilde det sige, hvis Folkethinget nu lod sig bevøge til at sige Ja til de Spørgsmaals Optagelse paa Finantsloven? Det falder ogsaa egentlig sammen med det, jeg vil kalde det tredie Afnit: Hvad Følgen vil blive deraf for Fremtiden. Jeg kan da ikke se rettere, end at Følgen, naar Folkethinget har ladet sig tvinge af Regjeringen og Landsthinget til at sige Ja til Bevillinger, som det meget nødvendigt er gaaet til, og som det har erkjendt, at det ikke var forsvaret at sige Ja til, men hvortil det ved Evang er blevet nødt til at sige Ja, vil blive den, at da nu Regjeringen har ind-

skræntet sig til her at indsætte 3 Poster paa Finantsloven, kunne vi maatte nok faae Fred et Aarstid eller to, maatte lidt længere eller kortere, det er uvist, men saa efter kortere eller længere Tids Forløb er det meget sandsynligt, at hvis man t. Ex. ikke fik den Befæstningslov vedtagen, som nu er forelagt, Regjeringen da en skjøn Dag indsatte den paa Finantsloven og sagde: Værsgod, mine Herrer, Finantslovens Vedtagelse er Betingelsen for, at vi faae Befæstningsagen og lignende saadanne store Reformere vedtagne. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være den største Underkastelse, som kunde gøres, og jeg, som er meget konservativ, kan ikke med No se paa, at vor Forsatning skulde lide saa ubodelige Tab og saa betydelige Skaar, som dette vilde være. Thi det er ikke Landsthinget, der er i nogen Fare ved dette Finantslovsforslag; jeg drifter mig til bestemt at paastaa, at det er Folkethinget, som skal ydmyges. Kan man med mindste Ret sige, at det er Folkethingsparlamentarismen, som her gennem Finantslovens Behandling vil gjøre sig gjældende? (Ploug: Ja!) Det erede Medlem siger Ja, men han skylder Bevis derfor, og indtil det foreligger, vil jeg tilkæbe mig at benegte det. Det erede 2det Medlem for 1ste Kredes (Ploug) sluttede igaar sit Foredrag med at udtale, at han, hvis det ikke skulde lykkes at gennemføre Finantsloven, vilde tage det med let Sind. (Ploug: Nei, jeg sagde: rolig), Jeg vil sige, at jeg gaar til Behandlingen med stor Alvor, og jeg kan ikke være med til at gjøre de Indrømmelser, som her forlanges af det høie Thing; men hvis der besøgtet ikke skulde kunne opnaas nogen Forstaelse, og vi skulde gaa en skjæbnsvanger Tid imøde, vil jeg sige, at saa tager jeg den Sag ikke med No, men med dyb Alvor; jeg søger ikke Kamp, men jeg viger heller ikke for den.

Krieger: Vi have jo af de erede Ministre hørt, at de ikke kunde anbefale Finantslovsforlaget saaledes, som det foreligger, og det var jo heller ikke Andet, end hvad vi maatte vente; men jeg idetmindste har tillige opfattet Ministrenes Udtalelser saaledes, at de ikke, hvad jeg for mit Vedkommende havde ventet og ønsket, selv ville stille Vædringsforslag, ialtsald ikke paa alle de væsentlige Punkter. Jeg siger de væsentlige, thi der er omtalt saa mange Punkter, at jeg naturligvis ikke har nogen Mening om, hvorledes navnlig de to, eller jeg skulde vel sige tre Ministre, nemlig Krigs- og Marineministeren og Kirke- og Undervisningsministeren, ville stille sig med Hensyn til Enkeltheder; men jeg tror ikke, at jeg tager feil, naar jeg har opfattet de Udtalelser, der ere faldne fra Ministrene, saaledes, at